

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 62297-02-17 רוזיו נכסים וניהול בע"מ נ' קליין רסלר ואח'

מספר בקשה: 2:

בפני כבוד השופט צבי ויצמן

המערערת רוזיו נכסים וניהול בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד רפאל גרוס

נגד

משיבים
1. לאה רסלר
2. עו"ד יעל דאובר
3. עו"ד ניר סופר

החלטה

1 בקשה למחיקת ערעור מחמת איחור בהגשתו.
2
3 הנדרש לנדון
4
5 1. ביום 18.12.16 ניתן פסק דינו של בית משפט השלום בנתניה (כב' הש' גלית אוסי
6 שרעבי) הדוחה את תביעת המערערת לתשלום דמי תיווך המגיעים לה לטענתה בגין עסקת מכירת
7 דירה שהייתה בבעלות המשיבה 1 (להלן – המשיבה) ובעלה (להלן – פסק הדין).
8 המשיבים 2 ו 3 הינם כונסי נכסים אשר מונו למכירת הדירה.
9
10 ביום 28.2.17, בחלוף 70 יום ממועד מתן פסק הדין, הגישה המערערת ערעור על פסק הדין. כאשר
11 בפתח לערעורה צוין, בין השאר –

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 62297-02-17 רוזיו נכסים וניהול בע"מ נ' קליין רסלר ואח'

- 1 "המערערת ידעה ויודעת על פסק הדין וערעור זה מוגש על סמך
2 ידיעתה מבלי שחלף או אף החל מניין 45 ימים להגשת ערעור"
3
- 4 2. אלא שכאן חשוב להוסיף ולציין את הדבר הבא – כבר ביום 19.12.16, יום אחר מתן
5 פסק הדין, הגישה המערערת בקשה לרשם ההוצל"פ שכותרתה "בקשה לאישור שכר תיווך
6 למשיבה (המערערת דכאן – צ.ו.)" כאשר לבקשתה צירפה את פסק הדין במלואו, ובגוף הבקשה
7 אף הפנתה לסעיפים מסוימים מתוך פסק הדין.
8
- 9 מצירוף עובדות אלו קצרה הדרך לבקשה אותה הגישה המשיבה בערעור ולה אנו נדרשים כאן
10 ועיקרה – טענתה כי הערעור דינו להיות מסולק על הסף מפאת איחור בהגשתו.
11
- 12 3. לטענת המשיבה נוכח צירוף פסק הדין נשוא הערעור במלואו ע"י המערערת עצמה
13 לבקשה אותה הגישה לראש ההוצל"פ ביום 19.12.16, הרי שבדין כי פסק הדין הומצא לידיה
14 במועד זה ותוכנו היה בידיעתה המלאה לפיכך יש להתחיל את מניין הימים להגשת הערעור ממנו,
15 ויותר מכך - גם אם תאמר כי לא עסקינן בהמצאה כדין הרי שבנדון מצדיקות הנסיבות חריגה
16 מ"כלל ההמצאה" ואחיזה ב"כלל הידיעה", הן מטעמים של השתק ומניעות, שהרי המערערת
17 אמרה בפה מלא כי ידעה על פסק הדין ואף עשתה בו שימוש, והן מטעמים שבתום לב ועשית
18 שימוש לרעה בהליכי בית משפט.
19
- 20 4. המערערת טענה מנגד כי דין הבקשה להדחות כיוון שלא בוצעה לידיה המצאה כדין וכי
21 הובהר בפסיקה כי גם צפייה בפסק הדין במערכת "נט המשפט" אינה מהווה המצאה כדין. לצורך
22 המצאה כדין יש צורך בשיגור פסק הדין באמצעות דואר רשום אל הצדדים מבית המשפט
23 וחתימתם כי אכן קיבלו את פסק הדין. לטענת המערערת אין לראות חוסר תום לב בכך שהפנתה
24 את שימת ליבו של רשם ההוצל"פ לפסק הדין שכן כל שביקשה היה לחסוך את ההליך הערעורי
25 ולקבל את הכספים המגיעים לה והמופקדים למעשה בלשכת ההוצל"פ. לטענת המערערת כיוון
26 שסיכויי ערעורה טובים, שכן אין חולק כי פעולותיה הן אלו שהביאו למכירת הדירה וממילא היא
27 זכאית לקבלת שכר טירחה על פעולותיה אלו, הרי שאין מקום לחסום את ערעורה אך ורק
28 מטעמים דיוניים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 62297-02-17 רוזיו נכסים וניהול בע"מ נ' קליין רסלר ואח'

- 1
- 2 5. תקנה 402 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: התקנות), מתנה את תחילת
- 3 מניין הימים להגשת ערעור על החלטה שלא ניתנה בפני המבקש להשיג על ההחלטה, בהמצאת
- 4 ההחלטה לאותו בעל-דין.
- 5
- 6 תקנה 497 לתקנות קובעת את התנאים שקיומם נדרש על מנת שיראו בצפייה של בעל-דין
- 7 בהחלטה במערכת ממוכנת כהמצאה כדין של אותה החלטה. בנדון המשיבה לא טענה כי תנאים
- 8 אלה התקיימו במקרה דנא, ומשכך לא ניתן לקבוע כי עצם צפייתו של בא-כוח המערערת בפסק
- 9 הדין במערכת "נט המשפט" מהווה המצאה כדין המתניעה את מרוץ הימים להגשת ערעור על
- 10 פסק דינו של בית המשפט המחוזי וזאת על אף שברישומי מערכת נט המשפט מצויין כי ב"כ
- 11 המערערת צפה בפסק הדין כבר במועד הינתנו ביום 18.12.16 בשעה 10:21.
- 12
- 13 בהקשר זה יצוין, כי אף בהחלטות שונות של רשמי בית משפט זה נקבע לא אחת, בהתאם ללשון
- 14 התקנות, כי צפייה יזומה של עורך-דין בהחלטה סרוקה במערכת "נט המשפט" אינה מהווה
- 15 המצאה כדין, וכי ניתן לבחון בכל מקרה נתון האם קיימות נסיבות קונקרטיות המצדיקות לראות
- 16 בצפייה כאמור משום תחליף להמצאה (ראו, למשל: עא 1948/15 - JSC VTB BANK נ' זר
- 17 יבגני מרגוליס, (2017); ע"א 9191/16 לוי נ' ברכה (2016)); ע"א 3693/15 לנגוצקי נ' רציו
- 18 חיפושי נפט (1992) שותפות מוגבלת (2015))
- 19
- 20 ואולם כאמור, בנדון לא טענה המבקשת לקיומה של המצאה מחמת עצם הצפייה במסמך פסק
- 21 הדין במערכת הנט, אלא מתוך כך שפסק הדין הגיע בפועל לידיה של המערערת, אשר אף עשתה
- 22 בו שימוש לצרכיה שלה בפנייתה לרשם ההוצל"פ.
- 23
- 24 6. ואכן, במרוצת השנים הוכרה בפסיקה האפשרות להעדיף, בנסיבות מסוימות, את מועד
- 25 הידיעה של בעל הדין על ההחלטה על פני מועד המצאת ההחלטה, וזאת לעניין תחילתה של
- 26 התקופה העומדת לו להשיג על אותה החלטה, כאשר הובהר כי אומנם הכלל הרגיל הוא "כלל
- 27 ההמצאה" בעוד ש"כלל הידיעה" הוא חריג, אשר יופעל לרוב בשל חוסר תום-לב דיוני שנפל
- 28 בהתנהלות בעל-הדין המערער (רע"א 8467/06 עוקסה נ' בית הברזל טנוס בע"מ, פסקאות 18-

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 62297-02-17 רוזיו נכסים וניהול בע"מ נ' קליין רסלר ואח'

10 (2010) (להלן: עניין עוקסה); בש"א 1788/06 קלינגר נ' זקס, פסקה 13 (2007); חמי בן-נון וטל חבקיין הערעור האזרחי 159-160 (מהדורה שלישית, 2012).

כך בעניין עוקסה נאמר –

” הפרת חובת תום הלב של בעל דין העומד על זכותו הדיונית כי נפל פגם בהמצאת החלטה שניתנה בעניינו ולכן אין לפתוח במניין הימים, תבוא מקום בו הוכחה ידיעת בעל הדין המערער על מתן ההחלטה בעניינו, ואילו הוא נאחז בפגם בהמצאה, או אף עושה שימוש בפגם זה על מנת לקנות לו יתרון דיוני החורג מתכלית התקנות. התנהגותו זו עומדת בניגוד לחובתו מכוח עקרון תום הלב לפעול לשם בירור המחלוקת שנתגלעה בין הצדדים לצד זכויותיו הדיוניות, וכן חובתו לפעול בהגינות וביושר כלפי בעלי הדין האחרים... כלומר, מקום בו הוכח כי בעל הדין המערער יושב על המדוכה למרות שידע על מתן פסק הדין וניסיון ההמצאה לידי, והתמהמהותו נובעת למעשה מניסיון להשיג יתרון דיוני בדמות הארכת המועד להגשת הערעור. יש להבהיר לעניין זה כי הקביעה שבעל דין הפר את חובת תום הלב לאור חלוף הזמן כשלעצמו, תבוא רק בעקבות חלוף זמן משמעותי, היינו חריגה ניכרת מהתקופה הקבועה בתקנות לשם הגשת ערעור. זאת, מאחר שכאמור נקודת המוצא היא שאין פסול בעמידתו של בעל דין על זכותו נוכח הידיעה לכשעצמה. יתר על כן, הפרת חובת תום הלב תבוא, בנסיבות חריגות, מקום שאף לא היה ניסיון להמציא לידיו של בעל הדין את ההחלטה נשואת הערעור, ואילו בעל הדין המערער ידע על מתן ההחלטה והשתמש באי ההמצאה כאמתלה להגיש את הערעור לאחר פרק זמן ארוך במיוחד...”

ובדומה נקבע בעניין רעא 11286/05 - אריק זמיר נ' בנק לאומי למשכנתאות בע"מ, (2007) כי -

” הכלל הוא, אפוא, לדידי, זה המתמקד בהמצאה כדין ולא בידיעה. עם זאת, קיים חריג לכלל זה. יתכנו מצבים מיוחדים בהם ידיעת בעל דין תביא לתחילת מניין הימים, הגם שלא היתה המצאה כדין אותה העת. המדובר באותם מצבים מיוחדים בהם תחולנה דוקטרינות שמחוץ לדיני ההמצאה שבתקנות באופן שהתוצאה בכל הקשור למניין הימים, תשתנה. כך, למשל, תקנה 402 לתקנות קובעת כאמור כי המועד ימנה מעת ההמצאה כדין, אולם בית המשפט מוסמך לסטות מהסדר זה בהינתן תנאים מסוימים (וראו תקנה 526 לתקנות). זאת ועוד: הגם שהמועד נמנה כעקרון מעת ההמצאה כדין, יהיה לעיתים בעל דין מושתק מלטעון לפגם שנפל בהמצאה ויראו את ידיעתו כמתחילה את מניין הימים (וראו בש"א 6171/04 שלעיל). אף לעקרון תום הלב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 62297-02-17 רוזיו נכסים וניהול בע"מ נ' קליין רסלר ואח'

1 תחולה בהקשר זה. יש ויהיה מקום לקבוע כי בעל דין שידע על ההליך
2 וההחלטה וטוען כי מניין הימים החל רק בעת ההמצאה יחשב כפועל
3 שלא בתום לב, ואשר על כן יראו את מועד הידיעה שלו כמועד ממנו
4 ימנה מניין הימים (וראו: רע"א 1415/04 שלעיל; כן ראו בהרחבה
5 לעניין חובת תום הלב, את בש"א 6479/06 בנק דיסקונט לישראל בע"מ
6 נ' שנפ (לא פורסם, 15.1.07); ובש"א 2236/06 חממי נ' אוחיון (טרם
7 פורסם, 5.6.06))."
8

9 נקבע, אפוא, כי העדפת "כלל הידיעה" תעשה אך ורק במקרים מיוחדים בהם מתקיים "דבר מה
10 נוסף", המצדיק סטייה מן האיזון שערך מחוקק המשנה בתוך דיני ההמצאה שבתקנות, תוך נכונות
11 להתבסס על ידיעת בעל הדין כמתחילה את מניין הימים. טיבו של "דבר מה נוסף" זה יכול
12 להשתנות ממקרה למקרה אולם נראה כאמור כי המשותף למקרים אלו הוא התנהגות בעל הדין
13 הטוען להעדר המצאה, העולה כדי השתק או חוסר תום לב, וכפי שכתב כב' הש' א. רובינשטיין -
14 "הטוען לצדק צריך שינהג בדרכי הצדק" (רע"א 7724/04 גולקו נ' בנק דיסקונט בע"מ (2004)).
15

16 7. בנדון שעה שהמערערת עשתה שימוש בידה האחת בפסק הדין עליו היא מבקשת לערער
17 והגישה אותו לראש ההוצל"פ על מנת לפעול אמצעותו לגביית המגיע לה ע"פ טענתה, אין היא
18 יכולה בידה השניה לסכור על עיניה ולטעון כי אותו פסק דין בו עשתה שימוש לא הומצא לה כדין
19 לצורך תחילת מניין הימים להגשת ערעור עליו. ברי כי מקרה שכזה הוא-הוא המקרה הראוי
20 להכנס לאותם מקרים חריגים בהם כלל הידיעה יבוא תחת כלל ההמצאה שאם לא כן נמצאת עושה
21 מההליך השיפוטי חוכא ואיטלולא. בעל דין אינו יכול לעשות בכתב בי דין שימוש לשיעורין מחד
22 לנסות להסתייע בו לגביית כספים המגיעים לו ומאידך לטעון כי אין לראות בהמצאותו של פסק
23 הדין בידי משום המצאה המתחילה את מירון הימים לתקיפתו. העושה שימוש בפסק הדין
24 מושק מלטעון כי זה לא הומצא לו כדין, מה גם שבנדון יש להניח כי המשיבה הסתמכה על עצם
25 השימוש של המערערת בפסק הדין בסמוך להינתנו וסברה כי בחלוף הימים ממועד זה לא יוגש
26 עוד ערעור בעניינה.
27

28 לפיכך אני סבור כי העניין העומד לפנינו נופל לאותם מקרים חריגים בהם "כלל הידיעה" יגבר על
29 "כלל ההמצאה" ומתוך שברור שפסק הדין במלואו היה בידי המערערת למיצער מיום 19.12.16,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 62297-02-17 רוזיו נכסים וניהול בע"מ נ' קליין רסלר ואח'

1 המועד בו עשתה בו שימוש בפועל, הרי שיש להתחיל ולמנות את מניין הימים להגשת הערעור
2 ממועד זה. ומכלל זה אנו למדים כי הערעור הוגש שלא במועד הקבוע בתקנות ודינו להמחק.

3

4 בנסיבות העניין ולפנים משורת הדין אינני עושה צו להוצאות.

5

6 תואיל המזכירות לסגור התיק שבנדון.

7

8

9 ניתנה היום, י"א אדר תשע"ז, 09 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

10

צבי ויצמן, שופט

11

12